

FOTÁ~K - 5

Neděle, 16. listopad 2014

V době, kdy vaše partnerka vypadá, že pukne (jelikož takhle tělo neakutně abdomem roztáhnout nejde, to není možné) je jasné, že si můžete přepustit, že porod je nasnadě a zařít dostatečně panikařit. I já jsem potom s vřem a hadr Natou a oekal, až jí praskne břicho a já malého ACEEka budu sbírat po zemi.

Jelikož ne došlo na samotný porod, jsme se byli v rámci předporodního kurzu podívat do porodnice. Zároveň je to chlapácký a po stránce uvědomění si své mužnosti &scape; lapa na paty okamžiku, kdy jsem s Natou (podotýkám, že pouze coby doprovod) navštívil gynekologa.. Před porodním sálem si za dvacku můžete koupit v automatu celý chirurgický set, který obsahuje chirurgickou epiku, chirurgický plásek, roušku na oblečení a návleky na boty. Stetoskop ani skalpel v setu nebyly (pravda, za dvacku bych toho asi chtěl moc), že jsem na místě lehce posmutněl. Absence &scape; irčí chirurgické vybavy mi však nezabránila automat na chirurgický set předat. Do kantýny jsem si skočil rozmítnit drobný a následně vzal z automatu sety za pár kilo na, jak jsem doufal, zvrácené a znepokojivé vášnivě hry s Natou (to jsem je nevěď), že s předchodem dítěte bude jediná zvrácená a znepokojivá vášnivá hra utírání posraných předbalovacího pulsu). Se těmi igelitovými taškami plnými chirurgický set v podpačím jsem byl spolu s ostatními s lékařským doprovodem do prostor porodnice. Zde se nachází několik různých oddělení. První je před místnost, kde se provádí známé vyšetření a odhaduje se, za jak dlouho přijde porod. Na doprovodná lékařka odvedla celou skupinu zrovna do jedné z těchto místností, kde aktuálně ležela rodička s roztaženými nohama na roztahovacím křesle. Kupodivu nebyla ze skupinky cizích lidí u vytržení a když jeden z tatínků z naší úderní skupiny návštěvníků zašel tajně s bleskem fotografovat její nepřítomné prostory, byly jsme z místnosti bez ohledu vykazání primářem.

Náš lékařský doprovod záhy podobně nabyl oprávněného dojmu, že naše zvědavá skupinka je banda nevěstiček a pubertální chátka, tedy razantně zkrátal návštěvu porodnice. Pouze nás odkázal na prohlídku prázdných porodních sálů, které byly zcela nekorektně rozděleny podle ceny. Nejprve jsme byli v nadstandardu, kde byla vířivka, televize, odpadkové křeslo pro tatínka a vana pro maminku. V druhém, také nadstandardu, to už bylo slabší. Tam byla jenom postel pro rodičku, rádio, záchod a malé &scape; tokrle pro otce. Poslední pokoj byl standard hrazen pojišťovnou. Na zemi byl flek od krve, na oknech byly matrice, na stroji blikala zářivka, uprostřed byla postel pro matku a v rohu na stole u mudlané návštěvní knihy s předidlaným utřeným etiketkem, kde pravděpodobně bývala předidlaná propiska, než jí někdo urval a použil nadstandardu se přímě nabízel, avšak já jsem i přes hlasitý apel Naty stále váhal.

Návštěva porodnice naskýtala jistě předem všíci k zamyšlení, avšak já už měl jasno. Měl jsem vizi otce-hrdiny. .... Plán byl jasný. Až to na Natu, vezmu jí do náruče, do zubů vezmu její zavazadla, poběžíme do auta. Samozřejmě, že bude přet, ne-li přímě snážit. Bude temná noc. Cestou nám dojde b takže zastavíme u krajnice. V rádiu v autě naladím nějakou motivovanou hudbu (&scape; akiru, Byjonce a nebo nějakou podobnou hrůzu), nasadím si golfové rukavice a nebo spíš igelitové rukavice z benzinky, jelikož golfové rukavice nemám, rezervu svého chirurgický set, který mám z nemocnice za dvě patky a svého syna porodím sám v předíkopu. Pupečník podvážu svým páskem Hugo Boss (musím si koupit pásek Hugo Boss a nebo si ho rychle předat jako dárek k němu), naše pupeční &scape; řtu předekousnu a pláčí dítě položíme matce na hrů. Tehdy budu vítěz a o Skutečnost však byla mnohem méně romantická..... Předný porod jak z červené knihovny od padesátileté nepolíbené panny, která oeká "na toho pravého", jelikož je hnusná, má hrb a když mluví, tak se jí chvěje vole a kroutí knírek, se nekonal.. Den před termínem porodu jsme byli s Natou na kontrole, kde jsem oekával potvrzení termínu. Abych okolí větně vyšetřil uujícího doktora i nenarozeného ACEEka utvrdil, že to myslím vážně a datum nehodlám posouvat, vzal jsem s sebou i Natyiny věci do porodnice s tím, že jí v porodnici už zanechám a bude pokoj. Věci do porodnice italy ty metrákové kufrы na kolečkách, které se v závějích snáhu předruhého kiláku o parkovišti do porodnice epravovaly v podstatě samy, ne-li je lépe. Samozřejmě, že bylo potřeba s sebou do porodnice a tahala svůj nadpozemský notebook z konce osmdesátých let, který vážil jako malý rodinný věz, aby na něm mohla hrát například solitér, jelikož nic jiného ten starý křes neumí. Stejně tak bylo více než brát s sebou do porodnice fén, ehličku na vlasy a další podobné záležitosti, které zabírají polovinu koupelny (v druhé polovině je kosmetika a tampóny. Já si čistím zuby na hajzlu a pastu na zuby spolu s deodorantem mám liškový schovaný pod záchodovou &scape; tkou nebo, pokud se zadám, tak zamotaný v rezervním hajlpapíru).

Asi po hodině, kdy jsem se prodíral sněhem s kuframa v zubech, dlal stopu pro těhotnou Natu a po několika zpřetrhaných vazech v kolenní a nátipnuté patě, kdy jsem &scape; patně trefil obrubník, jsem se dopotácel ke vstupu do gynekologicko-porodního pavilonu. Zde jsem odpadl výerpáním. Naty a já romanticky předekřila a namířila si to do oekárny. Akce porod byla tedy v plném proudu. Asi po čtyřech hodinách, kdy jsme v podstatě těhotné hodiny a padesát pět minut oekali v oekárně, pro nás také akce porod pro dnešek skončila. Pan doktor našel Natu z toho, že je málo otevřená, respektive věbec a proto máme přijít až koncem týdne. Takže jsem tedy opřít všechny kufrы do zubů a do podpačím a jako ten nejubější portýr jsem se &scape; inul zpět k autu.

Za čtyři dny se situace opakovala, vyjma toho, že tentokrát jsem táhnul kufr před a Naty a byla otevřená ješitě, mi, než předem byla přímě zavřená. Opřít jsme se měli ukázat až po pár dnech.. Když ani po těhotné návštěvě a desíti dnech po termínu porodu stále nic, byl jasné jít na to od lesa. V podstatě jsem tam Natu zavezl, nechal ji tam a odjel. Doktor se jí patně začelelo, tedy jí začali vyvolávat porod a umístili jí na oddělení rizikového těhotenství. Druhý den jsem jí jel navštívit s tím, že porod je nasnadě. ....

Naty a nebyla zrovna ve stoprocentní kondici. Celou noc jí vyšetřovali a vyvolávali porod, lež stále se

nic neděje. , Pro její potěchu byla na pokoji spolu se zkušenou rodičkou, ostřílenou harcovnicí a profesionální matkou - šestnáctiletou paní Balogovou. Když jsem za Natašou dorazil, měla paní Balogová návštěvu asi patnácti přítelů, tedy jsme se s Natašou raději šli projít po chodbě. Vypadala velmi poklesle. Pokusil jsem se jí obveselit netaktním humorem adresovaným na její nateklou postavu, na což jsem byl poslán domů.

Druhý den jsem mohl za Natašou u přítelů do pokoje, jelikož Balogovi zabrali vestibul i přilehlé chodby, kde a hráli na kytary. Pokoj byl tedy prázdný, takže jsme s Natašou měli soukromí. Opět jí celou noc vyvolávali porod a veškeré jí přivezou na porodní sál. Ne však proto, že bude rodit, ale proto, aby mohli ve vyvolávání porodu přitvrdit, aby zaplatila víc za nadstandardní porodní sál, který se platí ode dne, kdy tam vkročí a hlavně, aby uvolnila místo pro Balogovi, kteří si do pokoje veškeré dotáhnou maringotku.

Další den tedy míím u Natašy na porodní sál. , Zatímco v noci Nataše tradičně vyvolávali porod, odrodili v vedlejších sálech tři ženy včetně paní Balogové. I během mé návštěvy se stihl z vedlejšího porodního sálu porod, který dal vědět, že se zde odehrává zázrak zrození života. Podle intenzity bolesti jsem usoudil, že porod bolí víc než dostat balonem do rozkroku, což považuji (jistě zcela oprávněně) za vrchol bolesti. . Jednu chvíli jsem nutkání zeptat se sestřičky, která zrovna probíhala kolem, zda to rodí opravdu bolestivě, jelikož zvuky silně připomínají korbáčovou masáž (znáte takový zvuk, víte?). Každopádně pokud ženy u porodu takovými rámy opravdu vydávají, mám se na co těšit. Sice to podle přehledu porodu vypadá, že si tak půl roku počkám, než začne Nataša rodit, ale i tak je to znepokojivé zjištění. , Celý bílý se potácím po pokoji, když tu přijde do vyšetřovací místnosti Nataša a oznámí nám, že já jsem pravděpodobně víc otevřený, než Nataša. . No neopět jít domů a zítra na novo. Těba už se konečně zadržím.....DOMINIK LANDSMAN<http://fotrur-denik.blog.cz> (pokud co nejduševněji)....